

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 28C/163/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214227026
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7214227026.1

Rozhodnutie

Okresný súd Košice II, sudcom JUDr. Martinom Kolesárom, v právnej veci navrhovateľa: E. K., J. P. X, T.W., L.. XX.X.XXXX, proti odporcovi: E. K., J. Y. XX, T., P. Č. E. Ú. L. E. P. M. D. J. J. - T., L.. XX.X.XXXX, v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, rozhodol

r o z h o d o l :

M e n í rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12P/134/2006 zo dňa 23.2.2007, v časti upravujúcej do budúca vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľovi, tak, že od 1.10.2014 do budúca z v y š u j e výživné odporcu na navrhovateľa zo sumy 33,19 Eur na sumu 50,- Eur mesačne, s tým, že v tejto výške je odporca povinný platiť navrhovateľovi výživné vždy do 15-teho dňa v kalendárnom mesiaci.

Dĺžne výživné za obdobie od 1.10.2014 do 31.12.2015 v sume 252,15 Eur j e p o v i n n ý odporca zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, podaným na súde dňa 10.10.2014, sa navrhovateľ domáhal zvýšenia výživného, upraveného naposledy rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12P/134/2006 zo dňa 23.2.2007, zo sumy 33,19 Eur (1.000,- Sk) na sumu 50,- Eur, počnúc dňom 1.10.2014 do budúca, tvrdiac, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti odporcu došlo na jeho strane k zmene pomerov, spočívajúcej v zvýšení výdavkov na zabezpečenie svojej výživy.

Odporca sa k návrhu na začatie konania navrhovateľa písomne nevyjadril. V priebehu konania odporca so zvýšením výživného nesúhlasil, v podstatnom argumentujúc skutočnosťou, že toho času je bez príjmu nakoľko nastúpil výkon trestu odňatia slobody.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením s podstatným obsahom listinných dôkazov predložených účastníkmi alebo zabezpečených súdom a zistil tento skutkový stav:

Manželstvo odporcu, ktorý je otcom navrhovateľa a matky navrhovateľa - W. K., nar. X.X.XXXX bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 26C/355/2001 zo dňa 11.4.2003, pričom v tom čase maloletý navrhovateľ a jeho súrodenci mal. K. K., L.. XX.X.XXXX a mal. L. K., L.. XX.X.XXXX boli na čas po rozvedení manželstva zverení do osobnej starostlivosti matke a odporcovi bola určená vyživovacia povinnosť voči navrhovateľovi vo výške 23,24 Eur mesačne (700,- Sk), voči mal. K. vo výške 16,60 Eur mesačne (500,- Sk) a voči mal. Nele vo výške 16,60 Eur mesačne. Po rozvedení manželstva sa dňa 18.12.2004 rodičom navrhovateľa narodila dcéra - mal. W. K., ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7P/233/2006 zo dňa 6.9.2006 rovnako zverená do osobnej starostlivosti matke a otcovi vo vzťahu k nej bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 22,57 Eur mesačne (680,- Sk). Rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12P/134/2006 zo dňa 23.2.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.4.2007 došlo okrem iného tiež k zvýšeniu vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi zo sumy

23,24 Eur na sumu 33,19 Eur mesačne od 1.11.2006 do budúca, k mal. K. zo sumy 16,60 Eur na sumu 26,56 Eur (800,- Sk) mesačne od 1.11.2006 do budúca a k mal. L. zo sumy 16,60 Eur na sumu 26,56 Eur mesačne od 1.11.2006 do budúca. V čase tejto úpravy, vychádzajúc z označeného rozsudku (čl. 46) boli všetky deti v starostlivosti matky, ktorej príjmy predstavoval rodičovský príspevok v sume 146,05 Eur mesačne, prídavky na deti v sume 71,70 Eur mesačne, náhradné výživné v sume 56,42 Eur a príjem z činnosti sprostredkovateľa poistenia priemerne v sume 66,39,- Eur. Zo svojho príjmu matka navrhovateľa mimo bežných výdavkov pravidelne platila náklady spojené so zabezpečením bývania v sume 139,41 Eur. Odporca pracoval ako vodič medzinárodnej nákladnej diaľkovej dopravy z ktorej pracovnej činnosti dosahoval priemerný čistý mesačný zárobok v sume 325,30 Eur a mimo bežných výdavkov, sčasti hradených s vyplácaných diét, znášal spoločne so svojou vtedajšou priateľkou náklady spojené so zabezpečením bývania v sume 132,78 Eur. V čase tejto úpravy, mal navrhovateľ 10 rokov, ako bolo spomenuté už vyššie, bol v starostlivosti matky, navštevoval základnú školu a výdavky na zabezpečenie jeho výživy zodpovedali bežným potrebám dieťaťa v jeho veku.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 18P/32/2014 zo dňa 13.2.2015 (čl. 51) došlo k nariadeniu ústavnej starostlivosti o mal. K. s určením vyživovacej povinnosti matke i odporcovi v minimálnom zákonom rozsahu (§62 ods. 3 Zákona o rodine). Z potvrdenia o návšteve školy (čl. 49) súd zistil, že toho času je navrhovateľ riadnym (denným) študentom prvého ročníka Súkromnej strednej odbornej školy na Dneperskej 1 v Košiciach, pričom navrhovateľ v tejto súvislosti ozrejmil, že sa jedná nadstavbové maturitné štúdium so zameraním na IT technológie, ktoré sa po úspešnom ukončení štúdia so zameraním na cudzie jazyky na Gymnázium Trebišovská 12 v Košiciach rozhodol absolvovať s cieľom dosiahnuť kvalifikáciu programátora, pričom práve v oblasti IT technológií, ktorá ho zaujala, sa mieni v budúcnosti i uplatniť. V súvislosti so štúdiom na tejto odbornej škole si podľa tvrdenia navrhovateľa musel zakúpiť notebook, na ktorý si požičal a poskytnuté peniaze vracia v mesačných splátkach po 40,- Eur, zúčastňuje sa školení - dodatkových kurzov k IT technológiám, za ktoré uhrádza mesačne približne sumu 5,- Eur a na zakupovanie školských pomôcok a na ostatných nákladoch spojených s návštevou školy (príspevok „ZRPŠ“) mesačne (po prepočítaní ročných výdavkov) platí sumu približne 6,- Eur. Mesačne platí tiež cestovné v sume 10,- Eur, za stravu v školskej jedálni sumu okolo 22,- Eur a za služby internetového pripojenia sumu 15,- Eur mesačne. Navrhovateľ toho času žije v byte svojho príbuzného na P. X v Košiciach, ktorému na úhradu nákladov spojených s užívaním tohto bytu mesačne prispieva sumou 50,- Eur. Navrhovateľ v tejto súvislosti ozrejmil, že zo spoločnej domácnosti s matkou odišiel v mesiaci september 2014, pričom k rozhodnutiu odísť výrazne prispel konflikt s bratom mal. K., čo podľa zistenia súdu korešponduje so zisteniami súdu v konaní o zverenie mal. K. do ústavnej starostlivosti (Okresný súd Košice I sp. zn. 18P/32/2014). Navrhovateľ v priebehu školského roka cez víkendy a počas prázdnin vykonáva príležitostnú brigádnicú činnosť, za ktorú podľa jeho tvrdenia, v závislosti o rozsahu prác dosahuje príjem približne 80,- Eur mesačne, viac počas školských prázdnin, ktoré tvrdenie navrhovateľa podľa zistenia súdu korešponduje z výpisom z evidencie Sociálnej poisťovne (čl. 23). Navrhovateľ vykonáva tiež upratovacie práce na základe dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru pre správcu bytového domu na Č. X v Košiciach, za ktorú činnosť dosahuje mesačne príjem 28,- Eur. Navrhovateľ je poberateľom náhradného výživného vo výške 33,19 Eur mesačne a sociálneho štipendia v sume 31,- Eur. Na zabezpečenie výživy prispieva navrhovateľovi aj matka sumou 33,- Eur mesačne, pričom odovzdáva mu tiež ňou poberaný prídavok na dieťa v sume 23,- Eur mesačne. Vychádzajúc z odporcom nijak nerozporovaného tvrdenia navrhovateľa, je jeho matka toho času zamestnaná v upratovacom servise, pričom za tieto práce dosahuje príjem približne 200,- až 300,- Eur mesačne. Matka má, mimo navrhovateľa vyživovaciu povinnosť voči ďalším štyrom deťom (mimo spoločných detí s odporcom tiež k mal. S.), ktorým, až na mal. K.E., ktorý bol umiestnený do ústavnej starostlivosti, výlučne poskytuje osobnú starostlivosť. Matka býva s maloletými deťmi v byte svojej matky na ul. Č. X v Košiciach, pričom platí len za služby spojené s užívaním tohto bytu. Mimo príjmu zo závislej činnosti matka poberá detské prídavky a je jej vyplácané náhradné výživné. Podľa nesporného tvrdenia odporcu, v roku 2009 ukončil výkon prác vodiča medzinárodnej nákladnej diaľkovej dopravy z dôvodu nastúpenia výkonu trestu odňatia slobody. Po prepustení na slobodu v roku 2012 najprv pracoval len brigádnicou, neskôr si našiel stálu prácu v Českej republike s mesačným zárobkom približne 12.000,- Kč, ktorú z vlastnej vôle ukončil a vrátil sa na územie Slovenskej republiky, z dôvodu prisľúbenej inej práce, ktorú však vykonával len 3 týždne a následne pracoval už len brigádnicou. Odporca absolvoval štúdium na odbornom učilišti strojárskom v odbore obrábáč kovov; v tejto oblasti však, ako uviedol, nikdy nebol pracovne činný. Pracoval ako vodič a tiež ako murár. Prekážkou jeho uplatnenia sa v pracovnom procese je, ako uviedol, jeho skoršie odsúdenie zo spáchania trestného činu (zápis v registri trestov), pričom práce vodiča nemôže vykonávať tiež z dôvodu, že mu bol odobratý

vodičský preukaz. Zdravotný stav podľa tvrdenia navrhovateľa jeho schopnosť pracovať neznižuje a iný dôvod, pre ktorý nie je schopný dosahovať pravidelný príjem nie je daný. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/128/2014 zo dňa 3.9.2015, bol podľa zistenia súdu (súd oboznámil túto písomnosť z pripojeného spisu) odporca uznaný vinným zo spáchania prečinu Zanedbania povinnej výživy podľa ust. § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil neplnením si vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi a jeho maloletým súrodencom v období od 5.1.2012 do 27.6.2015, za ktoré mu na výživnom vznikol nedoplatok v celkovej sume 4.412,26 Eur, za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov. Z uvedeného rozhodnutia zároveň vyplýva, že tohto konania sa dopustil odporca v čase podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za taký istý čin. Z výpisu z evidencie Zboru väzenskej a justičnej stráže (čl. 34) súd v tejto súvislosti zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/128/2014 zo dňa 3.9.2015 uložený trest odňatia slobody vykoná odporca v čase od 27.9.2016 do 27.10.2017 ako aj že toho času vykonáva odporca nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/44/2006 (od 27.6.2015 do 27.9.2016). Z výpisu z evidencie Sociálnej poisťovne (čl. 39) podľa zistenia súdu vyplýva, že vo výkone trestu odňatia slobody odporca nie je zárobkovo činný. V konaní nebola medzi účastníkmi spornou skutočnosť, že v celom posudzovanom období sa odporca o styk s navrhovateľom neuchádzal a ani, že odporca neplnil voči navrhovateľovi výživné ani v súdom určenej výške, z ktorého dôvodu bol navrhovateľom poberateľom náhradného výživného.

Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil najmä podľa týchto ustanovení zákona:

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní. Výživné pinoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa ust. § 163 ods. 1 O.s.p., rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd posúdil návrh na začatie konania navrhovateľa za dôvodný v celom rozsahu. Vo svojom závere o dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa súd vyšiel vo všeobecnosti z toho, že nevyhnutným predpokladom zmeny výživného, určeného právoplatným rozhodnutím súdu, je podstatná zmena pomerov, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti. Zmenou pomerov sa pritom rozumie taký stav, ktorý je odlišný od stavu ktorý bol rozhodujúci pri úprave vyživovacej povinnosti, pričom za podstatnú je možné považovať len zmenu trvalú a závažnejšieho charakteru. Súdna prax pritom za právne významné považuje i zmeny v pomeroch oprávneného dieťaťa, ktoré vyplývajú z jeho veku a nárastu životných nákladov na základné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj nárastu nákladov na vzdelávanie a ďalšie kultúrne potreby dieťaťa, jeho rôzne aktivity pričom relevanciu v tejto súvislosti má i okolnosť nárastu nákladov, resp. životných potrieb detí z dôvodu ich vyššieho veku, predovšetkým však tiež v spojení s uplynutím pomerne dlhého obdobia od predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti a tiež s prechodom na vyšší výchovnovzdelávací stupeň štúdia. Vychádzajúc z toho, súd vykonal porovnanie okolností rozhodujúcich pre určenie vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12P/134/2006 zo dňa 23.2.2007 so stavom v čase odo dňa 1.10.2014, od ktorého sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zvýšenia výživného zo sumy 33,19 Eur na sumu 50,- Eur mesačne. Posúdením rozsahu odôvodnených potrieb navrhovateľa, schopnosti, možnosti a majetkových pomerov odporcu a matky navrhovateľa, v čase poslednej úpravy a v rozhodnom čase, prihliadajúc na vývoj životných nákladov za obdobie od úpravy vyživovacej povinnosti, dospel súd k záveru, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi došlo k závažnej zmene stavu odôvodnených potrieb navrhovateľa, ktorú je možné považovať za podstatnú zmenu pomerov, odôvodňujúcu zvýšenie určeného výživného. K poslednej úprave vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi došlo dňa 23.2.2007, kedy mal navrhovateľ 10 rokov, navštevoval základnú školu a bol v starostlivosti matky. V súčasnosti (a v celom posudzovanom období) , s odstupom bez mála takmer 9 rokov od tejto úpravy, je navrhovateľ dospelý, študuje na odbornej škole stredného stupňa vzdelávania; matka, ktorá sa len s minimálnym príjmom sama stará o tri nezaopatrené maloleté deti mu už osobnú starostlivosť neposkytuje a nezabezpečuje viac ani jeho bytovú potrebu. Z tohto porovnania je evidentné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti odporcu došlo k všeobecnému nárastu životných nákladov a ako je konštatované už vyššie k nárastu i reálnych výdavkov navrhovateľa, z ktorých len časť je schopný zabezpečiť z vlastného príjmu, dosahovanému, a to je potrebné zdôrazniť, len príležitostnou brigádnicou prácou popri štúdiu, na úkor voľného času a iných svojich záujmových aktivít, sčasti tiež zo sociálneho štipendia a sčasti tiež z výživného dobrovoľne poskytovaného matkou. I pri zohľadnení týchto príjmov navrhovateľa, predstavuje podľa úvahy súdu zásadný nárast jeho oprávnených výdavkov oproti poslednej úprave pri zohľadnení všeobecného nárastu životných nákladov (spotrebiteľských cien) od toho času zmenu zásadného a trvalého charakteru, odôvodňujúcu zvýšenie vyživovacej povinnosti odporcu zo sumy 33,19 Eur na sumu 50,- Eur mesačne, počnúc dňom 1.10.2014, od ktorého sa zvýšenia výživného domáhal navrhovateľ, i keď k zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného, došlo podľa názoru súdu ešte skôr. Pri úprave vyživovacej povinnosti súd nemohol prihliadať na skutočnosť, že v posudzovanom období odporca nedosahoval žiaden príjem a ani, že je toho času (od 27.6.2015) vo výkone trestu odňatia slobody. Ako totiž sám odporca uviedol, k strate trvalého zdroja príjmu uňho došlo pre výkon trestu odňatia slobody, uloženého mu za prečin Zanedbania povinnej výživy, pričom i vplyvom tejto skutočnosti, sčasti i z dôvodu vlastného ľahkovážneho prístupu k už získanej pracovnej príležitosti (práca v ČR) si prácu už nenašiel, pritom rozsah jeho možnosti a schopnosti, predstavujúci vo svojej podstate potenciálnu kategóriu danú predovšetkým zdravotným stavom, kvalifikáciou a nadobudnutými pracovnými zručnosťami, bez ohľadu na spôsob ich využitia povinným k vyživovacej povinnosti, neboli v prípade odporcu objektívnymi vplyvmi nijak znížené. Bolo by v rozpore s účelom a zmyslom trestného postihu a tiež s princípmi, na ktorých je vybudovaná úprava vyživovacej povinnosti, pokiaľ by súd prihliadal na uložený trest odňatia slobody (krátkodobý), nemajúci dosah na stratu zamestnania u povinnej osoby a zvlášť tiež uložený za prečin Zanedbania povinnej výživy, pretože znížením vyživovacej povinnosti by v takom prípade odsúdený za tento trestný čin sčasti dosiahol to, čo trestnou činnosťou dosiahol (por. JUDr. H. Nová a kol. Vyživovací povinnosť, Linde Praha a.s., 1995, str. 123).

Nakoľko súd zvýšil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľovi s účinnosťou odo dňa 1.10.2014, za obdobie do vyhlásenia rozsudku, včítane mesiaca december 2015, výživné za ktorý bolo splatné do 15.12.2015, vznikol odporcovi nedoplatok na výživnom v celkovej sume 252,15 Eur. Zameškané výživné v tejto sume súd uložil odporcovi zaplatiť v jednej sume, preto, že so zreteľom na doterajší postoj odporcu k plneniu si vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi a k jeho maloletým súrodencom, za

čo bol odporca opakovane odsúdený pre prečin Zanedbávania povinnej výživy, by poskytnutie výhody splátok podľa posúdenia súdu, nevedlo k zabezpečeniu spravodlivej ochrany oprávnených záujmov navrhovateľa a rozhodne by nemohlo pôsobiť ani výchovne v smere zachovávanía zákonov a čestného plnenia si povinností (§1 Občianskeho zákonníka).

O trovách konania súd rozhodol s použitím ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. I keď podľa citovaného ustanovenia zákona plne procesne úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania, nakoľko sa tohto práva výslovne zriekol, súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

V Košiciach 21. decembra 2015